

NIE DZIARAJ POCHOPNIE

Poradnik dla
początkującego
tatuażysty

Praca zbiorowa zespołu Dziaraj.pl

NIE DZIARAJ POCHOPNIE

Poradnik dla początkującego tatuażysty

Wydanie I

2016

SPIS TREŚCI

NA DZIEŃ DOBRY	6
ROZDZIAŁ I. CO POTRZEBA?	8
Maszynki cewkowe	8
Budowa maszyny cewkowej	8
Regulacja maszyny cewkowej - podstawy	15
Maszynki rotacyjne	18
Zasilanie	20
Stopka	21
Kable	21
Igły	22
Gryfy	25
Dzioby	27
Farby	28
Zestawy startowe	30
ROZDZIAŁ II. HIGIENA PRZEDÉ WSZYSTKIM	32
Materiały higieniczne	32
Kosmetyki i środki czyszczące	33
Sprzęt do sterylizacji	34
ROZDZIAŁ III. PRZED DZIAŁANIEM	35
Parę słów o przeciwwskazaniach	35
Wybór wzoru	35
Boli? Musi boleć!	36
Przenoszenie wzoru	38

ROZDZIAŁ IV. DZIARAJ!	39
Kontur	40
Cieniowanie	42
Wypełnianie (kolorowanie)	44
ROZDZIAŁ V. PO DZIARANIU	46
Pierwsze godziny	46
Pierwsze dni	47
Pierwsze tygodnie	47
Kolejne lata	47
ROZDZIAŁ VI. WYPOSAŻENIE SALONU TATUAŻU	48
NA DO WIDZENIA	50

NA DZIEN DOBRY

Tatuaże już dawno przestały kojarzyć się z niebieskawymi kropkami na „ręczach” złodziejasków czy z gołymi babami na bicepsach wąsatych marynarzy. Solidne dziary robią sobie dziewczyny z dobrych domów, poważni panowie pomykający na co dzień pod zwisem męskim ozdobnym, a może nawet... Twoja mama. Popyt na dobrych tatuażystów wciąż przewyższa podaż, dlatego jeśli masz pociąg do rysowania lub malowania, warto zainteresować się tematem.

Jeśli jeszcze nie jesteś dumnym posiadaczem dziary, albo jesteś, ale nie interesował cię proces jej powstawania, wybierz się do dobrego studia tatuażu. Możliwości są dwie. Albo zrobisz sobie dziarę, przy okazji podglądając, jak to się robi. Albo wybierzesz się jako osoba towarzysząca. Z reguły z tą drugą opcją nie ma większych problemów, o ile Ty nie będziesz tych problemów robić. Nie zadawaj więc miliona pytań, tylko patrz i ucz się. Taka wyprawa może być pierwszym krokiem do podjęcia decyzji, czy ten rodzaj pracy Ci odpowiada. Jeśli połkniesz bakcyła i stwierdzisz, że to jest to, co chcesz robić w życiu, ochłoń. Dobrze jest zaczynać stopniowo, nie rezygnując z dotychczasowej pracy. Warto też jeździć na różnego typu konwencje, gdzie można podpatrzeć, jak wygląda praca nad różnymi formami tatuażu od A do Z. Ponadto na rynku wydawana jest prasa specjalistyczna, a i filmików w internetach nie brakuje.

Gdy zdobędziesz już podstawy teoretyczne, czas zabrać się za praktykę. W sprzedaży oferowane są gotowe zestawy dla początkujących, które zawierają niezbędny sprzęt i wszelkie akcesoria potrzebne do tatuowania. Większość z nich wygląda podobnie, ale bywają skrajnie różnej jakości. Uważaj więc, od kogo kupujesz. Możesz też samodzielnie skompletować cały asortyment. Z naszego poradnika dowiesz się, co będzie Ci potrzebne i jak się z tym całym ustrojstwem obchodzić.

Trzeba pamiętać o tym, że idealny tatuażysta to osoba nie tylko obdarzona talentem artystycznym, ale również ktoś dobrze przygotowany technicznie. Musisz rozumieć, jakie są podstawowe zasady obsługi sprzętu do tatuażu, jakie są możliwości jego regulacji, jakie ustawienia należy zastosować wobec danego typu pracy itd. itp. Niuansów jest tu naprawdę cała masa, ale nie można zniechęcać się po pierwszych nieudanych próbach.

Dziarania nie nauczysz się z książek, teoria to nie wszystko. Jednak dobry poradnik z pewnością pozwoli Ci uniknąć wielu problemów i pomoże ruszyć w dobrym kierunku. Mody przemijają, ale zapotrzebowanie na dobrych tatuażystów wciąż się zwiększa. Mamy nadzieję, że przeczytanie tego poradnika będzie pierwszym krokiem do stania się jednym z nich. Reszta jest w Twoich rękach. Powodzenia!

ROZDZIAŁ I.

CO POTRZEBA?

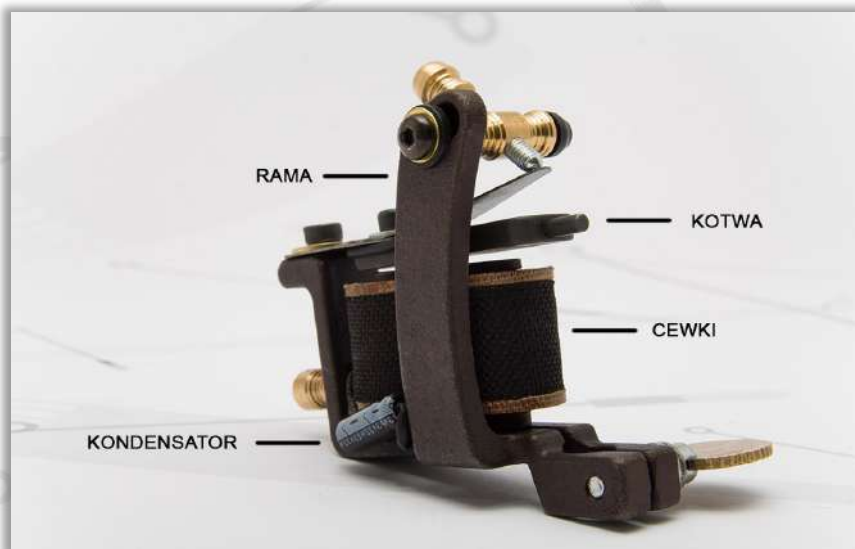
Rozdział ten dotyczy sprzętu i akcesoriów potrzebnych tatuażystcie. W żaden sposób nie jest to lista kompletna czy obowiązkowa. Dobrze jednak mieć świadomość, ile mniej więcej tego dobra będzie Ci potrzebne, zanim zaczniesz dziarać. Koszty startowe są stosunkowo niewielkie, obejdzie się bez nowoczesnego studia czy masy drogiego sprzętu. Musisz wiedzieć jednak, że wiele osób zaczynających przygodę z tatuowaniem poddaje się bardzo szybko. Najbardziej prozaiczne przyczyny to kiepski sprzęt lub nieumiejętność jego prawidłowej obsługi. Tanie maszynki często utrudniają pracę i uniemożliwiają robienie postępów. Wujek dobra rada podpowiada - zainwestuj w najlepszy sprzęt, na jaki możesz sobie aktualnie pozwolić.

Maszynki cewkowe

Podstawową rzeczą potrzebną do dziarania jest oczywiście maszynka. Na rynku dostępne są dwa jej rodzaje – cewkowe i rotacyjne. Podział ten zawdzięczamy różnicy w napędzie. Elektromagnes kontra silnik elektryczny. Maszynkom cewkowym poświęcimy więcej uwagi. Prawidłowa praca w znacznej mierze zależy od odpowiedniej regulacji. Mamy tu duże pole do popisu, jeśli chodzi o ustawienia manualne. Konkretnie zajmiemy się w dalszej części poradnika.

Budowa maszyny cewkowej

Na właściwą pracę maszyny ma większy lub mniejszy wpływ każdy z jej elementów. Jeśli któryś z nich się zużyje, sprzęt nie będzie działał prawidłowo. Należy zatem kontrolować stan poszczególnych części maszyny i w razie potrzeby dokonywać ich regulacji bądź wymiany. Schemat budowy maszyny cewkowej właściwie jest jeden, niezmienny od wielu lat.

Maszynka cewkowa

- **Rama**

Podstawową częścią maszynki jest rama. Tak naprawdę jest to element, który najbardziej wyróżnia wizualnie dany model spośród innych. Najlepiej, żeby rama była wykonana z porządnego, dobrze przewodzącego materiału (np. mosiądzu lub aluminium). Gdy jest zbyt ciężka, przy długotrwałej pracy, może mocno nadwyrężyć nadgarstki. Na rynku dostępne są ramy w przeróżnych kształtach, ale z praktycznego punktu widzenia najlepsze są te proste, bo można je łatwo wyczyścić.

- **Cewki**

Standardowo maszynki mają dwie cewki, choć zdarzają się też urządzenia jedno i trzy cewkowe. Są to części w kształcie walca, które w znacznym stopniu wpływają na moc maszynki. W środku takiego walca znajduje się rdzeń, wokół którego opleciony jest zwój, czyli drut z miedzi. Jak nie spaliśmy na fizyce, to powinniśmy pamiętać, że miedź jest dobrym przewodnikiem elektrycznym. Generalnie więc zasada jest prosta – im więcej zwojów, tym więcej mocy. Ale nie zawsze więcej znaczy lepiej! Głównym wyznacznikiem jest po prostu jakość wykonania cewek.

- Kondensator

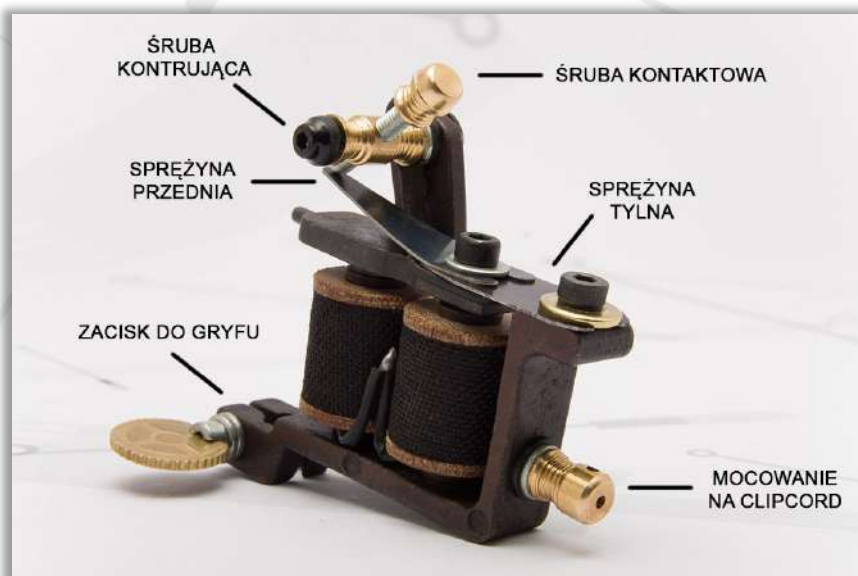
Niewielkie urządzenie, zwykle w kształcie walca, które znajduje się pomiędzy cewkami lub za nimi. Działa na zasadzie baterii dla całego obwodu elektrycznego (znów termin z fizyki – a jednak do czegoś się to w życiu przydaje!). Kondensator obniża iskrzenie między sprężyną przednią a śrubą kontaktową. Jeśli takie iskrzenie występuje lub cewki zbyt szybko się nagrzewają, oznacza to zwykle, że żywot tego elementu dobiega końca, a tym samym maszynka zaczyna tracić moc. Wtedy należy wymienić kondensator na taki o podobnych parametrach. Jeśli boisz się przy tym dłużyć, zgłoś się do elektryka, a jeszcze lepiej - do profesjonalnego serwisu sprzętu do tatuażu. Kondensator powinien zostać dobrany zgodnie z przeznaczeniem maszynki do danego typu pracy. Im mniejsza pojemność, tym maszynka będzie działała szybciej. Do maszynki do konturu lepiej zastosować mniejszy (o wartości 33 μF), do wypełnień dobrze jest trochę zwolnić maszynkę, bo gdy będzie działała zbyt szybko, może poranić skórę (kondensator o wartości 47 μF).

- Kotwica (kotwa)

Stalowa kotwa to część maszynki, na której mocowane są sprężyny – przednia i tylna. Posiada wypustkę, dzięki której można na niej zainstalować igłę. Kotwice dostępne są w różnych rozmiarach ze względu na długość, szerokość, ciężkość. Instalujesz dany model w zależności od charakteru pracy. Dla przykładu do konturu używa się zwykle dłuższej kotwy, niż w przypadku cieniowania i wypełnień.

Kotwa

Maszynka cewkowa

- **Śruba kontaktowa**

Śruba kontaktowa jest elementem maszynki, który regulujemy najczęściej. Styka się ze sprężyną przednią i wywołuje ruch kotwy. Regulując śrubę kontaktową możemy zmienić tempo pracy maszynki, a także siłę i głębokość bicia igieł. Trzeba jednak pamiętać o tym, że krótki skok nie jest zbyt dobry, gdyż powoduje częstsze zahaczenia igieł o skórę i problemy z pobieraniem tuszu. Śruba powinna zapewniać dobre przewodzenie, dlatego najlepsza jest ta wykonana ze srebra, choć częściej stosowane są miedziane lub z mosiądzu.

- **Śruba kontruująca dociskowa**

Zatrzymuje śrubę kontaktową w wybranej pozycji. Śruby te mogą być wykonane na przykład z plastiku, żelaza, mosiądzu czy ze stali nierdzewnej. Średnica śruby wynosi zwykle 3 lub 4 mm.

- Sprężyna przednia (kontaktowa)

W znacznej mierze odpowiada za właściwe działanie maszynki, jej dobór zależy od charakteru pracy. Wprawia kotwicę w ruch poprzez odbijanie się od śruby kontaktowej i przedniej cewki. Zmiana długości i twardości przedniej sprężyny zmieni siłę i sposób uderzenia. Twarde sprężyny to te szersze, krótsze i grubsze, natomiast miękkie są węższe, dłuższe i cieńsze.

- Sprężyna tylna

Sztywność tylnej sprężyny zmienia nam dynamikę pracy maszynki. Zasady doboru są takie, jak w przypadku sprężyny przedniej.

Przykładowy zestaw sprężyn

- Zacisk do gryfu

Odpowiada za połączenie gryfu z maszynką. Istnieją różne sposoby zaciskania gryfu, np. motylki dociskowe, śruby czy tuleje. Zwykle jest to element wymienialny, który można kupić oddzielnie i zmontować ze swoją maszynką. Trzeba tylko zwrócić uwagę, czy dany zacisk będzie do niej pasował. Generalnie rzecz biorąc, musi istnieć jakiś mechanizm, który będzie trzymał gryf „na sztywno”. Jeśli chodzi o gryfy jednorazowe, nie należy przykręcać docisku zbyt mocno, bo plastik może pęknąć.